

Č. 1 DRUHÉ PATRO

Školní rok 2015/2016

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 14

V tomto čísle nepřehlédněte:

Škola začala – 1

Vzpomínky na prázdniny – 7

Významné dny – 11

Beskydská sedmička – 14

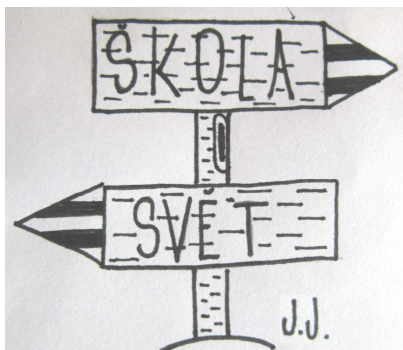
Odznak všestrannosti – 17

Návštěva ve škole – 22

Hrdý pocit devátáka

Jsem HRDÝ na to, že jsem deváták, protože tím dokazuji, že jsem zvládl předchozí učivo a že jsem to byl schopný dotáhnout do té deváté třídy. A za rok budu zase někde jinde. První den v deváté třídě byl dobrý a poklidný a doufám, že takový bude i celý školní rok.

Tomáš Kořán 9. C

Pamatuju si doteď, když jsem přišla poprvé do školy a uviděla devátáka, šíleně jsem se ho bála. A teď jsem deváták a vůbec nemám pocit, že devátákem jsem. Prvníáci a druháci už nejsou ti roztomilí lidi, kteří se devátáků bojí, ale i tak z nás mají respekt, což je super. Všichni jednou budeme devátáci a každý se na to hrozně moc těší.

Klára Petrová 9. C

Je to dobrý pocit, jsme ti nejlepší, nejsilnější, nejchytřejší, nejužasnější. Ale tenhle pocit je velmi krátký, trvá jenom rok. Potom půjdeme na střední a budeme zase ti nejhorší, nejslabší, nejhoupější. Proto si tenhle rok musíme opravdu hodně užít. To znamená míň učení, sedění ve třídě jak chceme, více výletů a akcí a zrušení zapomínačky. Jinak si myslím, že devítka bude fajn. Musí být.

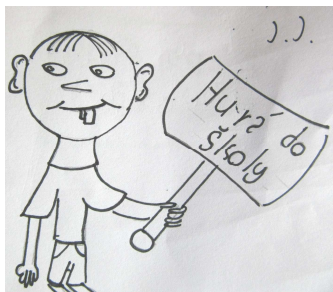
Veronika Šaradová 9. C

Jaký byl první den ve škole pro 9. C?

- ❖ docela ušel, byla tu sranda a učitel vtipkoval. David
- ❖ byl docela dobrý, protože byl krátký. Marek P.
- ❖ nemáme Pavliskovou na angličtinu, takže zkažený celý den. Eva
- ❖ bylo to super, nice, cool, boží, bezva, radostné, živé. Veronika
- ❖ dnešek byl zábavný. Po dlouhé době jsme se sešli. Klára P.
- ❖ dnešní den byl pro mě zbytečný a smutný, protože na mě zbylo místo v první lavici na rohu třídy. Zdislava
- ❖ jako každý jiný den ve škole ZŠ Tyršova 913. Matěj
- ❖ nějak mě neštvalo jít do školy. Celkem v pohodě. Martin Ž.

Co se nejvíce líbí 1. A ve škole po 12 dnech, na co se nejvíce těší?

Vanesa Škovranová: Ve škole se mi moc líbí, nejvíce se těším na domácí úkoly.

Šimon Malina: Nejvíce se mi líbí naše třída, jak je vyzdobená.

Jakub Vařák: Ve škole se mi nejvíce líbí to, jak mi všechno jde. Já už všechno umím, číst i počítat.

Jakub Klimíček: Mi se moc líbí, jak se ve třídě učíme, kreslíme, zpíváme. Dovím se plno nových věcí. Už umím přečíst

písmenko A.

Adéla Přadková: Nejvíce se těším na domácí úkoly. Také se mi líbí ve školní družince, jak chodíme na zahradu.

Lukáš Martinák: Líbí se mi, jak ve vyučování plníme různé úkoly a paní učitelka nás za to pochválí.

Martin Petr: Nejraději mám vyučování, hlavně matematiku, jak pořád počítáme. Taky se mi líbí čtení a taky, jak píšeme do písanky.

Co se ti nejvíce líbilo v MŠ, na co nejraději vzpomínáš?

Arwen Gaia Hubálková: Ve školce jsem se vždycky těšila na svačinky, protože mi moc chutnaly.

Jakub Klimíček: Ve školce? Tam jsme si jenom hráli.

Daniel Bača: Do školky jsem chodil rád, protože jsem si tam hrál se stavebnicí.

Lukáš Martinák: Do školky jsem chodil s kamarádem Matýskem. Spolu jsme si hodně hráli, hlavně jsme stavěli domy z dřevěných kostek.

Martin Petr: Ve školce jsem moc rád maloval barvičkami.

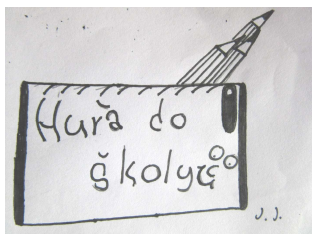
Natálie Tobiášová: Ze školky se mi moc líbilo, jak jsme si hráli na zahradě.

Za zápis odpovědí děkujeme paní učitelce Evě Bačové

Na co se 5. A těšila do školy?

Já jsem se těšila na kamarádky a kamarády a také na paní učitelku! Taky jsem se těšila na nové kroužky. Jenom malinko jsem se těšila na školu a hodně na matiku, výtvarku a pracovky a na to, až budu sedět s Majdou!

Klára Klímová

Já jsem se těšila na informatiku, protože je to nový předmět, je s počítači a hlavně s paní ředitelkou. A pak hlavně na kamarádky. Ještě jsem se těšila na výtvarku, tělocvik a přírodovědu. Celkem mě zajímá i čeština, jestli bude těžší nebo stejně jako minulý rok.

Natálie Bečková

Moc jsem se těšil na tělocvik a na kamarády, až si spolu zahrajem. V tělocviku je super vybíjená, ale nevěděl jsem, jak je super informatika!:-)

Matěj Vondráček

Já se těším na informatiku, protože jsem rád na počítači. Těšil jsem se také na kamarády, abychom mohli dělat blbiny. A nejvíc, že s náma nebude Kristýna.

David Štefek

Na co se 5. A netěšila do školy?

Netěšila jsem se na to, až budeme mít šest hodin a na úmorné šlapání do schodů. Netěšila jsem se na angličtinu a na těžkou aktovku.

Klára Klímová

Do školy jsem se netěšila na to, že budu brzo vstávat, čekat dlouhé fronty na obědy, které mi moc nechutnají. Nemám ráda těžké aktovky.

Denisa Valová

Těšily jste se na šestáky? Zeptali jsme se jejich třídních...

Jak jste spokojena s novými žáky na začátku školního roku (a po 14 dnech)?

6. A - Pavlína Maňasová: Na svoje nové ovečky jsem se těšila. Třída je fajn, zařazují se do běžného chodu školy. Po 14 dnech: Během 14 dnů je to lítačka po škole, ať jsou tam, kde mají být.

6. B – Alena Maňasová: Byla jsem velmi spokojená. Po 14 dnech: Jsem stále spokojená a nemám s nimi žádný problém.

6. C – Zuzana Školeková: Jsem úplně nadšená, že mám tak skvělou a hodnou třídu. Po 14 dnech: Mé nadšení stále trvá.

Ptaly se Klára Petrová a Karolína Blechová z 9. C

Po dvou dnech a dvou hodinách ve škole... 6. B

❖ V této třídě mě překvapilo, že tu přišli super lidi, jeden super kluk, se kterým je sranda, a taky tu přišly hezké holky. Tahle třída je úžasná a máme strašně hodnou učitelku. Martin

❖ Do 6. B jsem se těšila na nové kamarády. Vůbec jsem se netěšila na matiku a češtinu, těšila jsem se na výtvarku, trochu na dějepis. V Tiché jsme se nepostavili, když přišel učitel a je to

dobré, že tady jo. Zatím se mi tady líbí a jsem ráda, že máme takovou třídní paní učitelku. Sabča

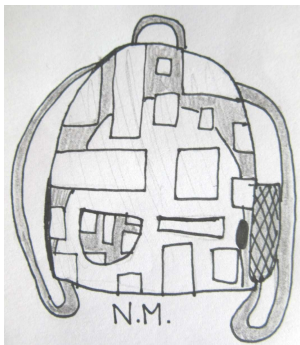
❖ Moc jsem se těšila, protože to byla nová škola, ale v naší škole bylo menší bludiště. Překvapilo mě, že je to tak velké. Kača

❖ Do šesté třídy jsem se netěšila. Na to učení, vyučovací dobu a nové předměty a taky se poprvé v životě budu muset učit. Čekala jsem, že to tu bude horší, ale máme hodné paní učitelky, tak to nějak zvládnou. Budova školy se mi líbí, nová fasáda je hezká. Spolužáky mám dobré, kamarádím se skoro se všema. A taky si po dlouhé době začnu vážit víkendů, kdy je volno. Už teď se těším na prázdniny. Myslím, že tenhle školní rok bude celkem O.K. Naty

❖ Do 6. třídy jsem se těšila na spolužáky, na novou školu. Vůbec jsem se netěšila na písemky! Spolužáci jsou fajn, škola je velká, v Tiché byla menší. Tady jsem málem zabloudila, ale jinak fajn, je tady hodné učitelů a ani nevím, kdo nás kdy učí. Danča

❖ Do šesté třídy jsem se netěšila, z Irska jsem zvyklá, že máme všechny předměty v jedné třídě a v Irsku máme jenom dvě přestávky. Valča M.

❖ Já jsem se těšila na nové kamarádky, myslela jsem si, že bude

učitelka zlá. Pak jsem poznala učitelku, naše třídní učitelka je velmi hodná a laskavá, nekřičí na nás. Pavlínka

❖ Je tu větší místnost a je tu plno ženských a málo kluků a nová tabule. Tonda

❖ Mně jako šestá třída nevádí, ale má i nějaké chyby, a ta jedna chyba je, že se vůbec netěším na angličtinu. Vůbec mi nejde. Ale zas naopak se těším na dějepis, protože je dost zajímavý, a ještě se těším na TV a na fyziku. Jakub S.

❖ Netěšil jsem se na angličtinu, fyziku a český jazyk. Těšil jsem se na kamarády, technické činnosti, tělocvik a trošku na matematiku. Máme hodnou třídní učitelku. Kuba

❖ Do šesté třídy jsem se těšila moc. Hlavně na kamarády a kamarádky, učení a nové učitele. Taky jsem se těšila na třídu, jak bude vypadat. Ale překvapilo mě, že toho učení je tolik. Taky jsem si našla nové kamarádky, které mi jsou dost sympatické. Těším se na matiku a dějepis. Ale netěším se na angličtinu, protože mi vůbec nejde. Taky se mi líbí nové paní učitelky, které jsou zatím hodné. Ale nelíbí se mi někteří spolužáci v tom, že pořád řvou jak opice a dělají si, co chtějí. Valča B.

❖ Na Tyršovce je to super, ale je to tady trochu bludiště. Lucka

Po třech dnech a třech hodinách ve škole... 6. A

❖ Do šesté třídy jsem se těšila, protože na konci prázdnin jsem neměla co dělat. A začali mi chybět kamarádi. Nejvíc mě zaskočilo, kolik nás je ve třídě a kolik přišlo nových spolužáků. Natálie

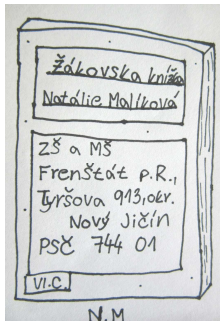
❖ Do školy jsem se těšil na nové spolužáky. Taky jsem se těšil na novou třídu. Netěšil jsem se na úkoly a přesunování z učebny do učebny. Chtěl bych, aby byly půlhodinové přestávky, protože o přestávkách je sranda. Pavel

❖ Těšila jsem se na nové spolužáky a na tělocvik, češtinu a na angličtinu. Do školy se mi moc nechtělo. Je to tu takový nezvyk oproti páté třídě. V páté třídě nás bylo 13. Paní učitelky jsou celkem fajn. Každý den se těším do školy. Marika

❖ Těšila jsem se do školy, protože je jiná, než do které jsem chodila do páté třídy. V Trojanovicích jsme měli jen pár paní učitelek. Na

Tyršovce dobře vaří. Akorát nejsem zvyklá na ty čipy. Mám bezvadnou třídní paní učitelku. V Trojanovicích nás bylo 13 a teď je nás 27. Aneta

❖ Ve škole se mi moc nelíbí, nejvíc jsem se těšil na kámoše, ve škole se mi líbí jídelny.

❖ Nečekal jsem, že tady bude tolik lidí a že bude na zdi Miloš Zeman. Michal

❖ Ve škole mě hodně překvapilo, že píšou křídami a ne fixy. Moc jsem se tady těšila, protože jsem chtěla změnit prostředí školy. Docela mě překvapilo, že máme paní učitelku třídní jenom na dva předměty. V Trojanovicích nás bylo pouze třináct a teď je nás dvacet sedm. Je to opravdu velká změna. V Trojanovicích máme zamykací skříňky a tady máme šatny společné. Ale jinak je to tu moc fajn. Kateřina

Adaptační den 6. B

Včerejší den byl super, hrozně jsem si ho užila. Hráli jsme různé hry a taky nám dali sladkosti. Pak jsme vytvořili pravidla, které bude celá 6. B dodržovat. Poté jsme si na ten papír s pravidly obkreslili ruce a do nich napsali svá jména. Myslím, že nám to velice pomohlo a více jsme se poznali. Prostě nejlepší den EVER!

Valerie Běnková

Včerejší den se mi moc líbil, protože jsme se neučili, užili jsme si zábavu, dozvěděli jsme se hodně o ostatních.

Ale ze všeho nejvíc se mi líbilo, že jsme si užili zábavu s dekou a taky jak jsme měli převleky – to jsme se nasmáli, ale i ostatní hry byly super. To, co se mi nelíbilo, byly pozdravy, protože některé byly fakt trapné. Když to skončilo, dostali jsme sladkou odměnu – kinder čokoládky a bonbon. Ten den byl super!

Jakub Spilak

Včerejší den mě bavil, jenom mě nebavilo, jak jsme museli zavírat oči a někoho se chytit za ruku. Nejlepší byl však konec – dostali jsme čokoládu!

Valérie Mátěová

Na včerejším dni se mi líbilo, že jsme se navzájem seznámili a zasmáli jsme se – bylo to super! Byla jsem ráda, že přišly zrovna Silva s Kačou, protože Silvu znám z táborů a Kaču z volejbalového soustředění. Za sebe můžu říct, že jsem se nenudila.

Eliška Harasimová

Adaptační den 6. C

Adaptační den se mi líbil, protože jsme hráli hry a moc mě to bavilo. Dozvěděl jsem se od kamarádů něco nového. Nejdříve jsme hráli hry ve třídě, potom jsme se přesunuli ven a tam jsme hráli hry na běhání. Myslím si, že to bylo super, protože jsme se o sobě něco dozvěděli a užili si hodně zábavy.

Rostík Válek

Byla to zábava, hlavně když jsme se neučili a končili jsme dříve. První dvě nebo tři hodiny jsme byli ve třídě a pak jsme šli ven. Zjistil jsem, že jsem skoro jediný, kdo má více než jednoho sourozence.

Jarek Bordovský

Jak je 9. A po 14 dnech ve škole?

Opět jsem šíleně lenivá něco dělat (tak jako každý rok) a moje pocity jsou stejné jako vždy – smíšené. Nebýt některých lidí ve třídě, asi bych se unudila. Díky bohu, že existují přestávky. Kristýna

Škola se pořádně ještě nerozjela a mě už to nebaví, ať už jsou prázdniny, anebo nový nástup do nové školy. Ne že mě to nebaví, ale taky mi to nejde, protože už si na nic nemůžu vzpomenout, čekám, kdy dostanu první pětku. Je to zvláštní, že už jsme v 9. třídě i když naše třída se chová na čtvrtou, holt jsme ale parta děcek.

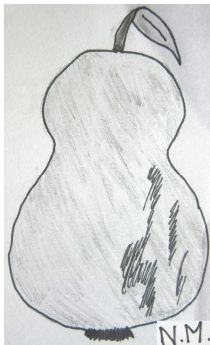
Je blbě, už píšeme písemky a učitelé zkouší a nejhorší je to ranní vstávání!!! Celý den ve škole se mi chce spát a proberu se až poslední hodinu. Nikola

Nijak. Nanic. Divně. Špatně. Staře.

Kde mi bylo o prázdninách nejlépe?

Nejlepší místo, kde jsem byl, je na golfu. Líbilo se mi tam, protože se všechno hezky zelená a podzim mají stromy barevné listí. Z páté jamky

je vidět na horu, kde mají stromy barevné listy. A na šesté jamce je voda a tam vždy hledáme míčky. *Ondřej Zahradník 6. C*

O prázdninách mi bylo nejlépe, když jsem se vrátil z Javorníku a náš papoušek mi řekl: „Ahoj.“

Mirek Šíra 6. C

Nejlépe mi bylo, když jsme byli na dovolené v Rakousku. Navštívili jsme tam Vídeň, která byla úžasná. Byli jsme tam s naším pejskem, a proto to byla nespíš nejlepší dovolená. Taky se mi tam líbily lázně, s tatínkem a bratrem jsme tam asi 3x byli. Maminka nemohla, protože nemá moc vodu v lásce a navíc hlídala našeho pejska. Na tuhle dovolenou nezapomenu, protože jak už jsem říkala, byli jsme tam s naším pejskem.

Kateřina Jurečková 6. C

Nejlíp mi bylo o prázdninách na jízdárně, když mi trenérka řekla, že už umím dobře jezdit a že je na čase jít ven se projet na vyjížděku. Nejlepší bylo, jak jsme jeli na koních po louce u lesa. Běhaly tam srnky a zajíci, létali ptáci a zapadalo slunce. Bylo to krásné a koníci byli hodní, tak jsem za to byla taky ráda. To byl můj nejlepší den o prázdninách.

Kateřina Štěpničková 6. C

Jak jsem se připravoval na osmou třídu?

- ❖ na osmou třídu jsem se nemohla moc připravovat, protože to moc nešlo, užívala jsem si prázdniny. Lucie Krcová
- ❖ na osmou třídu jsem připravený zatím jen z poloviny. Věděl jsem, že to přijde, tak se snažím zase vstávat normálně. Jinak vůbec. Matyáš
- ❖ na osmou třídu jsem se snažil připravovat celé prázdniny, ale nějak to nešlo, tak snad to dopadne dobře. Petr Káňa
- ❖ na osmou třídu jsem připravený tak, že na ni nejsem vůbec připraven. A myslím, že nějakou dobu asi ani nebudu. Tran
- ❖ na osmou třídu jsem se nepřipravovala vůbec. Na co taky, naučím se to přes rok, je zbytečné ztrácet čas prázdnin učením. Veronika
- ❖ absolutně nijak, užíval jsem si prázdnin a kašlal na učení, protože na to jsou tady učitelé. Jan Dorčák
- ❖ jsem tak trochu připraven na 8. třídu. Přes prázdniny jsem si užíval na maximum a taky se snažil zapomenout na školu. Jan Mazoch

Suvenýr z prázdnin

Můj suvenýr jsou boty, ve kterých jsme prošla mnoho cest, například na jižní Moravě, tam jsem v nich prošla hrady, ale i vinné sklípky a různé vinice. Také jsem v nich tančila na Horečkách na různé skupiny a prochodila hodně procházek s různými lidmi. *Kristýna Trubačová 8. A*

Můj suvenýr z prázdnin jsem si koupila na dovolené v Jičíně. Je to plyšová ovečka. Mám ráda plyšáky a mám jich víc než dost. Ovečku mám jen jednu, tak jsem jí koupila kamarádku. Je čistě bílé barvy z hebkého materiálu.

Kateřina Voščeková 8. A

Z prázdnin jsem si odnesla na 14 dní nohu v sádře, natažené vazy na levé straně pravé nohy. Koleno ještě není připravené na dlouhé běhy, což mě naštválo a známí mi zakazují běhat, že to koleno nemám namáhat.

Lucie Krcpová 8. A

Co se mi o prázdninách nepovedlo?

Na konci prázdnin jsem píchl obě gemy u kola, když jsem jel s Matějem a Martinem z kopce. Smáli se mi a já jsem potom musel tlačit kolo 4 kilometry domů. Dodnes jsem to kolo neopravil, protože jsem líný a raději si vezmu jiné kolo, než abych opravil to zničené.

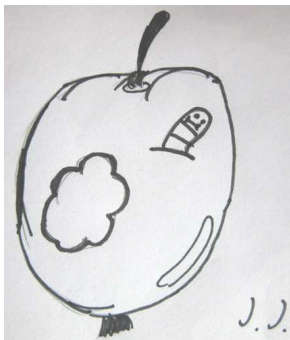
Philip

Bylo krásné dopoledne a my jsme jeli na Horečky projet si traily. Já si to svištěl po vlnkách daleko před ostatními. Když přišla na řadu finální zatáčka, tak mi to trochu uklouzlo a já hodil držku. Naštěstí jsem spadl na ruky, takže jsem měl sedřené jen dlaně. Jinak se mi toho za prázdniny moc špatného nestalo.

Adam

Jednou jsem šel do obchodu. Vždycky si беру lístek, na kterém mám napsané, co mám koupit. V obchodě pokaždé беру to, co si pamatuji a až nevím, podívám se na lístek. Tentokrát jsem nevěděl vůbec, tak jsem se chtěl podívat na lístek, to bych ho ale musel mít... Takže jsem

nakonec koupil to, co jsem si tipnul, že mohlo na lístku být. *Martin Ž.*

Šel jsem z hasičárny domů, ale před brankou jsem zjistil, že nemám v kapse klíče. Řekl jsem si, že by mohly být v hasičárně. Batoh jsem nechal před barákem a šel jsem zpátky. V hasičárně klíče nebyly, tak jsem šel k potoku, protože před tréninkem jsem tam stavěl hráz. Tam klíče taky nebyly, tak jsem šel domů a napadlo mě, že by mohly být v batohu a tam jsem je našel. *Marek L.*

Jednou jsme se rozhodli s bratrem Filipem udělat na večeri pudink. Podívali jsme se na návod a na sáčku bylo napsáno, že je pro dva lidi. Přišlo nám to málo, a tak jsme dali dva sáčky. Dali jsme pudink na plotnu a řekl jsem Filipovi, ať hlídá. Posléze, když jsem přišel k plotně, tak už pudink pomalu vytékal z hrnce. Rychle jsem plotnu vypl a nakonec bylo pudinku málo, takže ho snědl jenom Filip a já si vzal tvrdší rohlík se sýrem. *Otakar (všichni 9. C)*

Žáci ze 4. B se vcítili do role svého miláčka (zvířátka, brášky nebo hračky...):

❖ Jsem pes a patřím Sáře, ale jednou jeli na dovolenou a mě nechali u babičky. Měl jsem snídani, oběd a večeri, ale neměl jsem své oblíbené granule, ale maso, salám a klobásu. Po týdnu se vrátili domů a já jsem byl rád! A jmenuji se Frodo. *Sára Urbanová*

❖ Jsem křeček Míša a bydlím s Toníkem v pokoji. Vždy mě napojí a dá mi jídlo. Ale jednou mě zapomněl zavřít a já jsem se chtěl podívat po okolí. Ani se neptejte, jak to dopadlo... *Antonín Blažek*

❖ Jsem počítač a bydlím u Lukyho. Ten odjel, přestal hrát minecraft a dívat se na videa a mě vypnuli. Je tu nuda, pořád ležím vypnutý a nudím se! *Lukáš Zajíc*

❖ Jsem Erikův mobil. Neustále mě rušil tím, že volal, hrál a vzal mě na centrifugu A to jsem mobil! *Erik Ševčík*

❖ Jsem workoutová hrazda a bydlím u Štěpánka. O prázdninách na mě Štěpán tak hodně cvičil, že mě málem vytrhl ze zdi. Ale jednoho dne odjel a mně se stýskalo. A pak přijel, pověsil se a zase se bavil. *Štěpán Míček*

❖ Jsem malinké štěňátko Kája a patřím Verči a Marečkovi. Spím v ložnici s paničkou a páníčkem. Všichni si myslí, že jsem trhač a to je pravda. Ale až vyrostu, budu hodnější. Jsem až z jihozápadních Čech a probudili mě hodně brzo, takže jsem celou cestu do Frenštátu prospal. Jinak se mi u Verči moc líbí.

❖ Jsem papoušek od Danielovy babičky. Když Daniel přijde, já na něj vyletím a on se mě bojí. Vždycky uteče a mamka ho seřve. Jednou mě babička zapomněla zavřít a já jsem uletěl otevřeným oknem. Brzy jsem se vrátil. Doma je nejlépe.

Daniel Potůček

13. září – Mezinárodní den čokolády („léku na stres“)

Když mám stres, tak mi čokoláda pomáhá. Nejvíce mi ale pomáhá ne kokosová, ne ořechová, ne nugátová, ne marcipánová, ne burákové máslo, ale karamelová, ta je ze všech čokolád nejlepší. Když ji ucítím na jazyku, tak to trvá asi 5 sekund, protože ji hned zdlábnu. Ale můj osobní názor je takový, že si čokoláda svůj den nezaslouží.

Filip Jaškovský 9. B

O tom, že čokoláda pomáhá proti stresu, jsem nikdy neslyšel. Pokud je to ale pravda, musel bych sníst nejméně tunu čokolády, abych odstranil všechnen stres. Když je, tak ji prostě sním a neřeším, jestli mi to pomůže, protože je dobrá.

Ondra Polách 9. B

Já na stres čokoládu nepoužívám, protože čokolády jím jen hodně málo a stejně nevím, jestli by mi na ten stres pomohla, třeba když jsou písemky a tak. Hlavně u přijímaček by mi určitě nepomohla. Ale je pravda, že jsem to nikdy nezkoušela a ani to v plánu nemám. Já proti stresu volím spíše dlouhou procházku v přírodě, ta mi pomáhá.

Natálie Heřmánková 9. B

Čokoláda si jistě zaslouží svůj den, přece bez čokolády by bylo mnohem více sebevražd, vražd a méně absolventů základních, středních a vysokých škol. Proč? Díky tomu, že uklidňuje stres a pomáhá se soustředěním, jsou tyto problémy téměř zanedbatelné. A navíc když si tu čokoládu dáte, tak vás to ani nezajímá.

Kamil Mrkvan 9. B

Když mám stres, tak čokoládu nepoužívám, protože tolik čokolády nemáme. A i kdyby, tak bych se za zubaře nedoplatil, ale na stres to asi pomáhá, takže si svůj den zaslouží. *Jan Juračák 9. B*

Čokoládu si na stres moc nedávám, protože když jsem ve stresu, tak nemám na nic ani chuť. Snažím se myslet na něco jiného, nejvíc mi pomáhá práce. *Štěpán Hrachový 9. B*

Podle mě by byl MEZINÁRODNÍ DEN ČOKOLÁDY super. Všichni by si dali čokoládu a nebyli by plní stresu, ale uklidnění a já bych se mohla čokoládou přejít! Prostě super! *Adéla Jalůvková 6. B*

Mezinárodní den čokolády je asi hezký. Čokoláda je dobrá a moc mi chutná, i když já osobně čokoládu moc nejím, ale sestra ano. Chtěl bych, aby ten svátek zůstal a ostatním lidem, aby se taky líbil. A chci, aby ten den byl i ve Frenštátě a představuji si to tak, že by všechna čokoláda byla zadarmo. No a nejvíc super by bylo, kdybychom si mohli uvařit svou vlastní čokoládu. *Christian Ego-Aquirre 6. B*

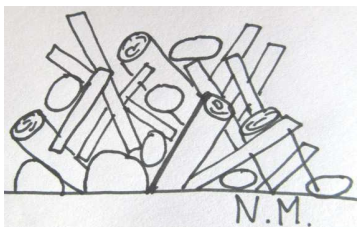
19. září – Den, kdy mluvíme jako piráti

Piráťů je hodně druhů. Klasičtí piráti, co jezdí na lodích, piráti silnic, kteří dělají bordel na silnicích a piráti na internetu. Ale jak takoví piráti mluví? Piráti silnic a na internetu mluví úplně normálně, ale ti piráti, co jezdili na lodích, měli velice zajímavé výrazy. Takže kdybychom měli mluvit jako piráti, museli bychom používat slova jako suchozemská krysa. *Tomáš Chladný 9. B*

Piráti mluví velice zajímavě. Když mluvíme o dávných pirátech, ne žádní internetoví a silniční. Při každém jejich rozhovoru můžeme slyšet třeba: yaaarr, nebo yo ho. Musí přece znít drsně, když už jsou to záporáci. Ale nevím, proč bychom měli mluvit jako oni. My tu nemáme moře. *Ondra Polách 9. B*

28. září Mezinárodní den boje proti vzteklině

Zavřela bych ji do klece (vzteklou osobu) a dávala jí různé jídlo a zkoušela bych ji vyléčit, a kdyby to nepomohlo, praštila bych ji lopatou do hlavy. Pak bych ji dovezla do muzea vztekliny, aby věděli lidé, jak mohou dopadnout, když jí moc čokolády. *Dita Bártková 6. B*

Vzteklí jsou ve třídě hlavně kluci, ale i holky a taky trochu já. Aby se někdo zklidnil, nepomůže říct, uklidni se, to ještě víc naštv, ale největší agresory bychom měli připoutat k židli, nasadit jim pouta a dávat pozor, aby někoho nepokousali. V nejhorším případě použít očkování proti vzteklině a obrousit ostré zuby a nehty. Bylo by to nejšílenější řešení, které bychom vymysleli. *Natálie Ličková 6. B*

Až bude den proti vzteklině, tak budu vzteklým lidem dávat bonbóny a čokolády. Čokolády proto, že se říká, že čokoláda uklidňuje.

Natálie Kovaříková 6. A

Kdyby někdo ve třídě měl vzteklinu, řekl bych učitelům a učitelkám a žákům, aby ho provokovali a třeba by prasknul vzteky.

Dalibor Ott 6. A

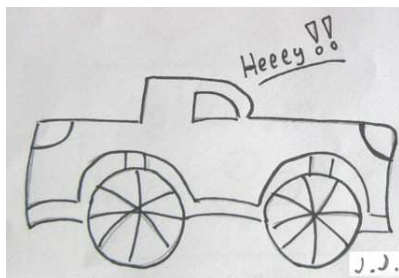
Myslím, že v boji proti vzteku moc vyhrát nejde a to je například můj případ. Vynervovat mě není lehké, ale když už mě někdo naštv, tak už to stojí za to a než se uklidním, tak to chvíli trvá. *Filip Jaškovský 9. B*

Jak bojovat proti vzteklině? Klidným popíjením čaje o páté.

Filip Petr 9. B

22. září Evropský den bez aut

Myslím si, že je to dobrý den. Takových dnů by mělo být mnohem víc. Příroda je jen jedna a nezaslouží si jedovaté zplodiny z aut. Přírodu bychom měli chránit a den bez aut je dobrý nápad. *anonym 6. B*

Den bez aut by byl podle mě fajn. Nešpinilo by se ovzduší, ale vypadalo by to divně, protože kdybych šla do školy nebo ven, tak bych neslyšela žádný rámus, na který jsem zvyklá, ale bylo by to super! *Darina Urbańczyková 6. B*

Beskydská sedmička

Už tři roky je naše škola spojená s Beskydskou sedmičkou. Soutěžícím poskytujeme střechu nad hlavou, paní učitelka Eva Pavlasová patří mezi pravidelné účastníky této akce. Ale máme i ty, o kterých se moc nemluví – pořadatelé. Bývají to zaměstnanci, učitelky, ale tentokrát se k nim přiřadily i osmačky. Jak vypadá Beskydská sedmička jejich očima?

Je to zajímavý pocit, když to můžete pomáhat organizovat, ale ještě lepší je, když se závodníci postaví s úsměvem na rtech na start. Naše

pořadatelská práce začala ve středu, když jsme se sešli v kulturním domě ve Frýdlantě. Zde jsme přijímali informace od Presscentra a hlavního pořadatele Libora Uhra. Ten nám vysvětlil, jak by si představoval organizaci závodu, aby z toho nebyl propadák. Každý byl přiřazen k nějakému stanovišti (čipová kontrola, občerstvovačky, atd.) a poučen o tom, co má na daném stanovišti dělat. Já jsem byla přiřazena na

čipovou kontrolu v Ráztoce.

V den začátku závodu jsem odjela s učitelským pořadatelským týmem na registraci do Frýdlantu. Jako mladá pořadatelka a druhá ruka paní učitelky Káňové a Grafové jsem nosila tašky a dávala závodníkům čipy. Byla jsem plná radosti, nadšení a očekávání, zda dorazí k našemu pořadatelskému stolu moje třídní učitelka paní Eva Pavlasová, která jde tento závod již potřetí. Dočkala jsem se a ona dorazila k registraci k našemu pořadatelskému stolu s úsměvem. Ve 21 hodin registrace skončila a začali jsme uklízet a dávat pytle s věcmi závodníků, které byly vzaty do úschovy, do převozových vozidel. Ty je odvezly do Frenštátu, do cíle závodu.

V sobotu 5.45 hod. volali z Presscentra k okamžitému nástupu do Ráztoky (předpokládaný čas našeho příjezdu do Ráztoky byl 7.30

hod.), závodníci totiž běželi rychleji než v minulých letech. První závodníci přiběhli v 7.09 hod. a mojí povinností bylo povzbuzovat závodníky, říkat jim, že zbývá ještě 20 kilometrů do cíle, kontrolovat čipy, zapisovat časy.

Už vím, jaké to je pořádat B7 a Inline24 a chtěla bych si to vyzkoušet i jako závodník.

Lucie Krpcová 8. A

Jaké to je být pořadatelem B7?

Začalo se už ve středu balením tašek pro závodníky. Každý z pořadatelů měl nějakou práci, já jsem dávala do tašek reklamní letáčky. V pátek byla registrace ve Frýdlantě. V sobotu ráno docházeli do cíle první závodníci (v čase 11:29). Bylo to dojemné, ani moderátor chvíli nemohl mluvit. Byl to krásný pocit vidět ty nadšené tváře závodníků, kteří dobíhají do cíle a jak někteří ještě z posledních sil sprintují do K2. Jsou rádi, že dostanou Radegasta a náramek a opravdu B7 dali. Můj největší úkol v cíli bylo počkat na moji třídní učitelku Evu Pavlasovou. Konečně jsem se dočkala, byla sobota večer, 21:15 hodin. Dala jsem jí náramek B7. Závod zvládl i jeden slepý závodník, který měl s sebou navigátora. Měli obdiv všech diváků i soutěžících. V neděli bylo vyhlášení vítězů.

Darina Ivanová 8. A

Rozhovor s paní učitelkou Evou Pavlasovou (ptala se její 8. A):

? Čím byl tento ročník B7 pro vás jiný než předchozí?

! Šla jsem v jiné kategorii. Moje parťáčka čeká miminko a mému zeti vypadl kolega, tak jsme si zůstali a šli spolu. Zeťák s tchýní. Dobrý ne?

? Šla jste (trénovala) ve stejných botách všechny tři ročníky?

! V prvním ročníku jsem měla staré Adidasky, ale pohodlné. Další dva ročníky jsem měla Salamony, ale po letošku už odešly i ty:-).

? Jak vám vyhovovalo počasí?

! Počasí dobré, nebylo vedro, ale občas mírně sprchlo. Na Radhošti ale lilo příšerně. Napadlo mě, že mi bude kosa a hlavně to bude při výstupu na Malý Javorník strašně klouzat.

? Co byste na organizaci nebo závodě změnila?

! Organizace byla perfektní, jako závodník jsem byla maximálně spokojena. Pouze bych asi doplnila občerstvovačky teplým čajem, ale chápu, že je to komplikace.

? Jaký čas jste měla naplánovaný, splnila jste jej?

! S časem jsem byla spokojena (23:10:52). Dát to rychleji je pro mě

celkem velká zátěž, ale příští rok bych to ještě zkusila zkrátit.

? Jaký to byl pocit, vylézt na cílový kopec na náměstí?

! Suprový, je to něco, co mě celý závod žene hodně dopředu a neodradí vás potom ani déšť. Měli jsme krásné přivítání rodinou na náměstí.

? Trénovala jste o prázdninách na Javorníku, jak se vám z něj šlo tentokrát?

! No, sestup z Javorníku je celkem mazec. Je to ta nejdelší cesta, která z Javoru existuje a když jste unavení...

? Co vás napadlo, když jste viděla ceduli B7 3 km do Frenštátu?

! Že snad špatně vidím:-).

? Jaké pocity jste měla před startem?

! Nic moc, když jsem si představila, co mě čeká, tak fakt nic moc a navíc ve 22 hodin, když už doma dávno spím.

? Jak jste doplňovala energii – gely? Co vám dává nejmíc energie?

! Měla jsem housku se šunkou, hlavně pijete a na občerstvovačkách máte ovoce. Samozřejmě jsem požila i ty hnusné energetické gely. Tři balení za celou trasu, ale myslela jsem, že se pozvracím. Fuj!!

? Přišla na vás nějaká slabá chvílka?

! Ani ne, pouze na traverzu pod Travným se mi chtělo spát. Ale nesmíte tomu podlehnout. Atmosféra na náměstí vás žene dál.

? Chtěla byste zkusit Lysou horu 24 hodin?

! Ne, protože se hrozně bojím zledovatělého terénu. Fyzicky bych určitě několik okruhů dala, ale ta hrůza, že se cestou zpět přizabiju, je silnější:-).

? Co příští rok?

! Určitě JDU!!!!

OVOV (Odznak všestrannosti olympijských vítězů)

Z krajského kola OVOV naše tyršovácká parta odjížděla zklamaná, protože jsme si svými výsledky nezajistili přímý postup na republikové

finále do Prahy. Ale před prázdninami přišla skvělá zpráva. Jedeme do Prahy díky vysokému počtu bodů! Všichni jsme byli nadšení a těšili jsme se, až změříme síly s dalšími 39 družstvy. O prázdninách jsme se snažili individuálně

trenovat, ať si tam neuřízneme ostudu. Prázdniny utekly jak voda a my (David, Patrik, Silva, Adam, Majda, Denča, Edit, já, paní učitelka Lavičková a maminka od Denči) jsme už seděli v Pendolinu plní odhodlání vydat ze sebe to nejlepší. To jsme však netušili, že to nebude žádná legrace a sáheme si až na dno svých sil. Finále probíhalo v Praze 10. –12. září na stadionu Dukly Juliska. Soutěž pořádala Česká olympijská asociace a jejími patrony byl Robert Změlík, Román Šebrle a také Šárka Kašpárková. O hladký průběh sportovního klání se starali vojáci a policisté. Mezi jednotlivými soutěžemi jsme měli možnost se osobně setkat s 60 nejlepšími sportovci naší republiky. První soutěžní den začínal jako pravá olympiáda. Nástup všech soutěžících a učitelů byl ohromný. Společně jsme my děti vytvořily olympijské kruhy a učitelé rok 2015. Nechyběl ani proslov významných osobností a slavnostní pochod vojáků. Nad našimi hlavami skákali parašutisté a hymnu nám zazpívala Marta Jandová. Pak byl každému družstvu přidělen jeden policista, který nám pomáhal. Na rozcvičení jsme si zatančili společně zumbu, ale naše taneční výkony byly spíše pro pobavení. Ale pak už šlo o všechno! Postupně jsme zvládli běh na

60 m, hod medicinbalem, skok do dálky, shyby a také skok přes švihadlo. Večer jsme měli

poradu s paní učitelkou, která nás neustále podporovala a věřila nám. Byli jsme hodně unavení, ale samou nervozitou jsme nemohli ani spát. Druhý den jsme absolvovali trojskok, kliky, sedy lehy, hod

kriketovým míčkem a poslední závěrečná disciplína byla volitelná. Mezi námi byl jediný výborný plavec (Silvestr), tak bylo jasné, že jeho tečka v soutěži proběhne v bazéně. My ostatní jsme vsadili na běh na 1000 m. A pak jsme zcela vyčerpaní čekali na vyhlášení výsledků. Vybojovali jsme krásné 15. místo. Nejlepší v bodování z nás byl David, který se umístil na 8. místě v jednotlivcích. Při závěrečném ceremoniálu jsme trošku záviděli těm, co stáli na bedně. A co říci na závěr? Závody a atmosféra byly super, všichni jsme si to užili a navzájem si fandili. Zároveň bych chtěla poděkovat paní učitelce, že s námi tak daleko cestovala a měla trpělivost. *Nikol Šindlerová 8. C*

Na republikové OVOV finále jelo za naši školu osmičlenné družstvo. Ubytování jsme byli na vysokoškolských kolejích kousek od stadionu. Soutěžilo se v deseti disciplínách během dvou dnů. Po příjezdu do Prahy jsme se podívat na stadion a nacvičovali jsme slavnostní zahájení nástupem do tvaru olympijských kruhů. První den začal krásným slavnostním zahájením. Zazněla česká hymna v podání Marty Jandové. Pak jsme si na rozcvičení zatančili zumbu a hurá do boje. Den byl samozřejmě náročný, ale užili jsme si to. Další den byl náš poslední v Praze, tak jsme do toho dali všechny naše síly. Myslím, že se nám finále povedlo a budeme se snažit, abychom se do Prahy podívali i příští rok. *Denisa Španihelová 7. B*

Rozhovory se soutěžícími

Robert Změlík a Roman Šebrle, olympijští vítězové v desetiboji, se rozhodli pro žáky základních škol připravit atraktivní pohybový program s názvem Odznak všestrannosti olympijských vítězů – OVOV. Těchto závodů se zúčastnila i naše škola s výbornými reprezentanty.

A kdo to vlastně byl? Denisa Španihelová, Nikol Šindlerová, Magdaléna Pustějovská, Edita Levko, Patrik Mička, Adam Soudil, Silvestr Adámek a David Kyselý. Prošli si různými tréninky a závody. Když se proboujvali skoro na vrchol, čekal je poslední závěrečný boj – republikové finále v Praze.

(rozhovor s Majdou, Niki, Patrikem a Davidem před odjezdem)

? Byl nějaký trénink, příprava na závody?

! David: Určitě byl, holky chodily běhat. Patrik byl se mnou asi 3x v posilovně v hale, no a já jsem tam byl skoro pořád.

? Jak probíhaly přípravy ve škole?

! Majda: Občas jsme zkusili běhat, jinak kromě normálního tělocviku nic.

? Disciplíny jsou medicínbal, trojskok, švihadlo, lehy sedy a dribling. Děláte všichni vše, nebo jste nějak rozdělení?

! Patrik: Děláme všichni všechno jako tým. I když já a Davidem jedeme i jako jednotlivci.

? Konkurence je poměrně velká, jak vysoko to chcete ještě dotáhnout?

! Nikol: Doufáme, že se dostaneme alespoň do první desítky, ale asi se budeme muset dost snažit.

? Jak se cítíte před republikovým finále?

! David: Tak normálně, psychicky v pohodě, skoro nic to s náma neděla.

(druhý rozhovor po příjezdu: Edita, Denisa, Adam a Silvestr)

? Jak jste se měli?

! Edita: Měli jsme se velmi velmi dobře.

? Jaký byl průběh?

! Adam: Ráno budíček, snídaně, nástup, disciplíny, večere a spánek.

? Co bylo nejnáročnější na překonání?

! Denisa: Asi lehy sedy, to hodně bolelo občas.

? Měli jste nějakou podporu?

! Silva: No byli tam dva lidé z Frenštátu a ti nás povzbuzovali a paní učitelka.

? Jak jste spokojeni s 15. místem?

! Edita: nejdříve jsme chtěli být do 3. místa, později do 10. místa a nakonec do 15., a to se splnilo. Takže to mohlo být i lepší, ale i tak jsme docela spokojeni.

? Jaké byly první reakce?

! Denisa: Velký prostor, všechno nachystané, super!

? Co byla nejtěžší chvíle?

! Adam: Myslím, že odjezd domů.

? Zdravotní stav nyní? Nějaké úrazy?

! Všichni: Nejhuř na tom byla Majda, ta měla natržený břišní sval, jinak

bolest všeho dva dny po tom.

8. místo v České republice? David Kyselý z 8. A!

Za jednotlivce se v Praze z naší školy ukázali Patrik Mička (55. místo v kategorii 2001) a David Kyselý, který se umístil na krásném 8. místě. Oběma klukům gratulujeme!

Na jeho pohled na tyto závody jsem se zeptala Davida.

? Jakou jsi měl motivaci?

! Asi že se chci umístit do 1. desítky a to se mi povedlo.

? Měl jsi nějakou chvíli, kdy jsi chtěl přestat?

! Jo, když jsme šli na kliky, byli tam lidi, kteří neuměli počítat, a to mě štvalo.

? Jak relaxuješ?

! Pro mě je nejlepší relax, když si jdu zaběhat.

? Na co myslíš při výkonech?

! Na to, abych byl nejlepší!!!

? Teď jsi 8. v České republice, chceš to dotáhnout ještě dál?

! (úsměv) No tak do 3. místa by mi to nevadilo.

? Jaký je to pocit, postoupit do kraje a dál?

! Když jsem postoupil do kraje, tak jsem si řekl „žádná sláva“, ale potom do té Prahy to už jsem byl nadšený a čekal jsem jenom na konečné výsledky.

? Jaké myšlenky ti proběhly hlavou, když ses dozvěděl, že jsi osmý?

! Jak jsem to dokázal? A kolik bodů mi chybí na ty, co byli přede mnou?!

Michaela Žingorová (všechny tři rozhovory), Jana Cibulcová (druhý rozhovor).

Den pro Světlušku

Určitě všichni znáte Světlušku, nadační fond Českého rozhlasu, který se snaží finančně pomoci nevidomým zakoupením věcí, které potřebují, například vodícího psa. V září světlušky září. S tímto nadpisem jste mohli dostat malý plakátek. Po celé české republice chodí dvojice dobrovolníků, kteří nabízejí dárkové předměty, za peníze z jejich prodeje se kupují ony věci. Naše dvojice stála blízko náměstí u Komerční banky od sedmi hodin. Prodávali jsme svítící náramky, píšťalky a tykadla, která všichni nazývali sluchadla. Většina lidí, když jsme je oslovili, nám přispěli nějakou částkou. Někteří lidé nás ignorovali. Jeden pán nám řekl, že jsme mladí a naivní, a jedna jeptiška

nám poradila, že děláme dobrou věc, a že bychom měli jít přímo k těm nemocným. Věci se prodávaly dobře, prodali jsme téměř všechno a měli jsme nejtěžší pokladničku. Večer v kině proběhl koncert na podporu nevidomých, kde přišla spousta lidí.

Kristýna Štěpničková a Šimon Hauser 9. C

Den NATO v Mošnově

Chceš se stát kosmonautem nebo pilotem letadla rychlejšího než zvuk? Tak to nejprve vyzkoušej gyroskop a otestuj výdrž svého žaludku! Já jsem na této atrakci a výcvikové pomůcce pro piloty byl a můžu říct, že je to super pocit otáčet se na všechny strany a pozorovat svět z různých úhlů. Gyroskop se skládá ze tří ocelových kruhů spojených k sobě tak, aby se mohly otáčet, a sedačky, která je uprostřed a je zajištěná proti vypadnutí. Do sedačky se leze pomocí schůdků, které pak obsluha odstraní. Jak jsem se do sedačky usadil, byl jsem připoután pásem jako

malé děti v kočárku. Pak připevnili ještě železnou konstrukci, abych nevypadl. Stroj se ovládá ručně, a to pomocí dvou kruhů připevněných po stranách. Obsluha střídavě zrychlovala točení kruhy. Působila na mne odstředivá síla. Zavřel jsem oči a poslouchal hudbu Hradní

stráže, vůbec jsem nevěděl, kdy jsem nohama vzhůru. Když se gyroskop zastavil, zorientoval jsem se a v pohodě se postavil na pevnou zem. Na gyroskopu jsem byl poprvé na Dnech NATO v Ostravě, stálo to 50 Kč. Nejvíc mě překvapily malé děti, které se na atrakci jen hrnuly. Dále jste na Dnech NATO mohli vidět nejružnější vojenskou i leteckou techniku, záchranářská a hasičská vozidla a mnoho dalšího.

Karel Šindler 7. A

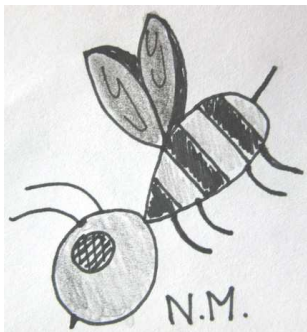
Do třídy přiletěla návštěva

Do třídy k nám přiletěla otevřeným oknem malá návštěva, skupinka tří vosích kamarádek. Přiletěly zrovna, když jsme psali v češtině písemku. Snažily se nám pomáhat, ale my jejich jazyku nerozumíme. Po písemce

dvě vosy stihly uniknout před zabijákem vos Vojtou, ale jedna se bohužel nedožila této chvíle. 8. A

Mír vosám aneb nechte vosy žít

Chodím do třídy 9. A a za posledních několik dní jsme všichni upozorovali nevidaný nával vos. Z našich statistik vyplývá, že nejvíce vos nás navštěvuje v hodinách češtiny. Zatím jsme nezjišťovali, zda jsme jediní s tímto problémem, nebo zda se s ním potýkají i ostatní třídy. Nemohu tvrdit, že by byli mí spolužáci z vos nějak nadšeni, spíše naopak. A někteří si dokonce připadali ohrožováni natolik, že to ze samého strachu nevydrželi a rozhodli se vosu zabít, a tak se mnohdy stávalo, že místo doplňování větných členů jsme pozorovali napínavý souboj mezi vosou a

naším spolužákem. Vždy se nakonec ukázalo, že vosu hold nemá proti rozzuřenému žákovi, který v ruce svírá žakovskou knihu a je rozhodnut vraždit, žádnou šanci... Protože mě zajímalo, co do naší třídy vosy tak táhne, že jsou kvůli tomu ochotny zemřít, rozhodla jsem podstoupit to riziko a udělat s jednou z nich rozhovor...

? Mohu se zeptat, jestli mají vaše opakované návštěvy do naší třídy nějaké rozumné vysvětlení?

! Bzzz... Ano, samozřejmě, že mají. Naše vosí královna rozhodla, že vosy, které má pod svou mocí tedy celý náš úl, už nadále nebudou hloupé a budou se muset vzdělávat tak jako lidé. Ale první se to všechno musí naučit ti vzdělanější jedinci a ti se pak stanou učiteli.

? A co ji k takovému kroku přimělo?

! No to bych tady asi neměla říkat, ale víte, ona vlastně královna neumí moc dobře česky a tak poslala zvědy, kteří ji potom doučovali. Ale královna řekla, že se to přece nebude učit sama a tak zavedla povinnou školní docházku.

? Myslíte, že vám to k něčemu bude?

! Myslím, že je nám to úplně k ničemu a

ještě jsme kvůli tomu ztratili několik vos, ale můj názor nikoho nezajímá a rozkaz je rozkaz.

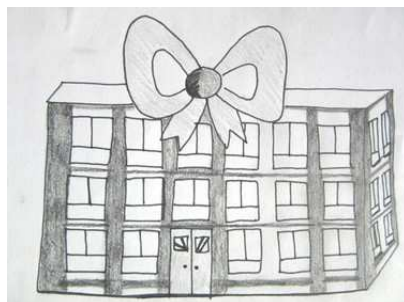
? Děkuji vám za vaše odpovědi a chcete ještě v rámci našeho časopisu lidstvu něco vzkázat?

! Ano. Přestaňte nás vraždit!!!

Kristýna Biolková 9. A

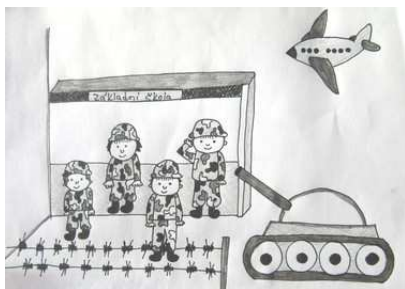

Náš dárek škole

k 110. narozeninám?

Komiks

Znovu bude jen

dívčí...

Na vydání 131. čísla Druhého patra se podíleli: Jana Cibulcová, Michaela Žingorová, Kristýna Biolková, Karel Šindler

Obrázky kreslili: Natálie Malíková, Jakub Juřík

Fotografie: Karel Šindler (str. 9, 11, 22), Alena Lavičková (str. 17-22),

Eva Pavlasová (str. 14, 16)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Komiks: Natálie Heřmánková

<http://www.zstvfren.cz>

Vydáno 2. 10. 2015